

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 65

Rozeslána dne 15. května 2006

Cena Kč 30,-

O B S A H:

193. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
 194. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů, ve znění pozdějších předpisů
 195. Nález Ústavního soudu ze dne 25. října 2005 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 338zo odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
 196. Nález Ústavního soudu ze dne 10. ledna 2006 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Dobříše č. 5/2004 o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku omezením konzumace alkoholu a jiných návykových látek na veřejném prostranství
-

193

VYHLÁŠKA

ze dne 13. dubna 2006,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb.,
kteřou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava
a řízení provozu na pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 137 odst. 2 a k provedení § 5 odst. 1 písm. d), § 10 odst. 4, § 62 odst. 5, § 63 odst. 2, § 66 odst. 3, § 67 odst. 1 a 10 a § 68 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silniním provozu), ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 53/2004 Sb. a zákona č. 411/2005 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 30/2001 Sb., kteřou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 153/2003 Sb. a vyhlášky č. 176/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se doplňuje odstavec 5, kteřý zní:

„(5) Na dopravních značkách a jejich sloupcích, stojanech nebo konstrukcích, na dopravních zařízeních a na zařízeních pro dopravní informace nesmí být vyznačeno nebo umístěno nic, co nesouvisí s dopravní značkou, dopravním zařízením nebo zařízením pro dopravní informace.“

2. V § 6 odstavec 3 zní:

„(3) Zákaz, omezení nebo příkaz vyplývající ze svislé dopravní značky končí na vzdálenější hranici nejbližší křížovatky, pokud není dříve ukončen jinak; to neplatí pro omezení vyjádřené svislou dopravní značkou „Zóna s dopravním omezením“ (č. IP 25a), které se ukončuje pouze svislou dopravní značkou „Konec zóny s dopravním omezením“ (č. IP 25b), svislou dopravní značku „Obytná zóna“ (č. IP 26a), jejíž platnost ukončuje svislá dopravní značka „Konec obytné zóny“ (č. IP 26b), a svislou dopravní značku „Pěší zóna“ (č. IP 27a), jejíž platnost ukončuje svislá dopravní značka „Konec pěší zóny“ (č. IP 27b).“

3. V § 6 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4, 5 a 6, které znějí:

„(4) Značky upravující přednost „Křížovatka s vědeljší pozemní komunikací“ (č. P 1), „Hlavní pozemní komunikace“ (č. P 2), „Konec hlavní pozemní komunikace“ (č. P 3), „Dej přednost v jízď!“ (č. P 4), „Dej přednost v jízď tramvají!“ (č. P 5) a „Stůj, dej přednost v jízď!“ (č. P 6) platí pro nejbližší křížovatku.

(5) Není-li způsob a uspořádaní dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami, nebo

není-li platnost dopravních značek č. IP 11a „Parkoviště“ až č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ ukončena jiným způsobem, končí platnost dopravní značky č. IP 11a „Parkoviště“ až č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ 5 m před hranici nejbližší křížovatky.

(6) Platnost dopravní značky č. IP 11a „Parkoviště“ až č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ přerušuje vjezd na místa ležící mimo pozemní komunikace nebo výjezd z nich.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 7.

4. V § 6 odstavec 7 zní:

„(7) Dočasná neplatnost dopravního zařízení, dopravní značky nebo její části se vyjadřuje škrtnutím nebo překrytím oranžovo-černým pruhem; tímto způsobem však nemůže být vyjádřena neplatnost svislé dopravní značky upravující přednost.“

5. V § 10 odst. 1 se na konci textu písmene a) čárka nahrazuje středníkem a doplňují slova „značka je všdy doplněna značkou č. P 4 nebo č. P 6,“.

6. V § 12 odst. 1 písm. h) se za slovo „platí“ vkládá slovo „zvláštní“.

7. V § 12 odst. 1 písm. m) se za slova „č. IP 11g;“ vkládají slova „značka č. IP 12, kde je uveden symbol označení č. O 1, označující parkoviště vyhrazené podle zvláštního předpisu^{6a)}, je všdy doplněna vodorovnou dopravní značkou „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přeppravující osobu těžce postiženou nebo těžce pohybově postiženou“ (č. V 10f).“

Poznámka pod čarou č. 6a) zní:

^{6a)} § 5 odst. 2 vyhlášky č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.“

8. V § 12 odst. 1 písm. v) se v části věty poslední za středníkem slova „č. IP 20a a č. IP 21“ nahrazují slovy „č. IP 20a, č. IP 21 a č. IS 10d)“.

9. V § 13 odst. 1 písmeno t) zní:

„t) „Obec“ (č. IS 12a), která označuje začátek obce a informuje o názvu obce; značka ukončuje platnost značky č. B 20a,“.

10. V § 13 odst. 1 písmeno u) zní:

„u) „Konec obce“ (č. IS 12b), která označuje konec obce; značka ukončuje platnost značky č. IS 12a a značky č. B 20a,“.

11. V § 13 odst. 1 písmeno w) zní:

„w) „Hranice územního celku“ (č. IS 14), která označuje hranici příslušného katastrálního území územního celku, například kraje, okresu; značka nesmí být doplněna dalším textem nebo znakem městské části, obce, okresu nebo kraje,“.

12. V § 14 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) „Zastávka“ (č. IJ 4a), která je umístěna zejména na označnicku, označuje zastávku pro vozidla městské hromadné dopravy a v případě, že je společná se zastávkou linkové osobní dopravy, i zastávku linkové osobní dopravy, je-li v označnicku uveden symbol vozidla hromadné dopravy osob; je-li ve značce uveden nápis TAXI, je zastávka určena pouze pro vozidla taxislužby; na sloupku označnicku zastávky lze umístit další doplňující dopravní informace, například jízdní řády, čísla linek,“.

13. V § 14 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) „Zastávka“ (č. IJ 4b), která je umístěna zejména na označnicku, označuje zastávku linkové osobní dopravy; ve značce se může uvést nápis ZASTÁVKA nebo symbol autobusu, popřípadě údaj o provozovateli linkové osobní dopravy; na sloupku označnicku zastávky lze umístit další doplňující dopravní informace, například jízdní řády, čísla linek,“.

14. V § 14 odst. 1 se na konci textu písmene f) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „značka přerušuje platnost značek č. B 28 a č. B 29 a č. IP 11a až č. IP 13c,“.

15. V § 14 odst. 1 se na konci textu písmene g) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „značka přerušuje platnost značek č. B 28 a č. B 29 a č. IP 11a až č. IP 13c,“.

16. V § 14 odst. 1 se na konci textu písmene h) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „značka přerušuje platnost značek č. B 28 a č. B 29 a č. IP 11a až č. IP 13c,“.

17. V § 19 se na konci textu písmene b) čárka nahrazuje tečkou a doplňují se věty „Na tramvajovém pásu lze značku č. V 7 vyznačit jen při současném stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích světelnými signály č. S 9a, S 9b a S 15a až S 15g. Přechodná změna místní úpravy provozu na pozemních komunikacích může být provedena též obrysem značky č. V 7,“.

18. V § 20 se na konci textu písmene a) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „Přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích může být provedena pouze obrysem značky č. V 9a,“.

19. V § 21 se na konci odstavce 4 doplňuje věta

„Značka „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo těžce pohybově postiženou“ (č. V 10f) je vždy doplněna značkou „Vyhrazené parkoviště“ č. IP 12, kde je uveden symbol označení č. O 1.“.

20. § 25 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 5a a 5b zní:

„§ 25

Akustické signály

(1) Akustické signály slouží k orientaci nevidomých osob na křižovatkách a přechodech pro chodce řízených světelnými signály pro chodce, v místech křížení železnice s pozemní komunikací určenou podle zvláštního předpisu^{5a)} a na místech se signálem dvou vedle sebe umístěných střídavě přerušovaných červených světél.

(2) Signál pro chodce se znamením „Stůj!“ (č. S 9a), „Signál pro chodce a cyklisty se znamením Stůj!“ (č. S 11a) nebo „Signál dvou vedle sebe umístěných střídavě přerušovaných červených světél“ (č. S 13) jsou vyjádřeny akustickým (zvukovým) signálem o kmitočtu cca 1,5 Hz.

(3) Signál pro chodce se znamením „Volno“ (č. S 9b) nebo „Signál pro chodce a cyklisty se znamením Volno“ jsou vyjádřeny akustickým (zvukovým) signálem o kmitočtu cca 8 Hz.

(4) Význam světelných signálů a akustických signálů musí být shodný včetně jejich časové synchronizace.

(5) Akustické signály na přechodech mají zvuk přerušovaně spínaného relé (tikání) nebo krátkých tónových pulsů o frekvenci 450 až 550 Hz. Akustické signály doplňující světelné přejezdové zabezpečovací zařízení křížení železnice s pěší komunikací musí mít charakter krátkých tónových pulsů o frekvenci 900 až 1100 Hz.

(6) Zařízení pro akustickou signalizaci je nedílnou součástí světelných signalizačních zařízení na místech, která jsou uvedena v odstavci 1. V místech s akustickou signalizací se provádějí stavebně technické úpravy podle zvláštního předpisu^{5b)}.

(7) Zařízení pro akustickou signalizaci musí umožňovat nevidomé osobě, která přistupuje k místu (stožáru) s akustickou signalizací, bezpečně rozlišit, je-li v jejím směru chůze signál pro chodce se znamením „Stůj!“ nebo signál pro chodce se znamením „Volno“.

^{5a)} Vyhláška č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, ve znění pozdějších předpisů.

^{5b)} Vyhláška č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.“.

21. V § 26 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) „Vodící deska“ (č. Z 5a až č. Z 5d); vodící desky č. Z 5a až č. Z 5c usměrňují provoz ve směru sklonu šikmých pruhů; „Vodící deska středová“ (č. Z 5d) odděluje jízdní pruhy a plní funkci podélné čáry souvislé,“.

22. V § 26 odst. 1 se na konci textu písmene q) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje písmeno r), které zní:

„r) dopravně bezpečnostní zařízení, kterými jsou zejména tlumiče nárazu a zařízení pro dopravně bezpečnostní a dopravně výchovné informace.“.

23. V § 27 odst. 1 se na konci textu písmene d) tečka nahrazuje středníkem a doplňují slova „označení č. O 4 má rozměry 400 x 400 mm, je žlutohnědé barvy a umísťuje se viditelně za zadním oknem autobusu a na pravé straně za předním oknem autobusu, přičemž nesmí vpředu omezovat výhled z místa řidiče,“.

24. V § 27 odst. 1 se doplňuje písmeno e), které zní:

„e) „Označení vozidla praktického lékaře ve službě“ (č. O 5).“.

25. Za § 27 se vkládá nový § 27a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 7 zní:

„§ 27a

Označení sedadel vybavených zádržným systémem

(K § 10 odst. 4 zákona)

(1) U každého sedadla vozidla kategorie M2 a M3⁴⁾ registrovaného v České republice, které je vybaveno zádržným bezpečnostním systémem, je viditelně umístěn výrazně zobrazený piktogram⁷⁾ (č. O 6), který může být v horní části doplněn textem „PŘI-POUŤEJTE SE“.

(2) Základní plocha piktogramu je kruh modré barvy a symbol postavy, který je proveden barvou bílou. Průměr kruhu piktogramu nesmí být menší než 7,5 cm. Vyobrazení vzoru piktogramu⁷⁾ je uvedeno v příloze č. 7a.

⁷⁾ Článek 2 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 91/671/EHS ze dne 16. prosince 1991 o sblížení právních předpisů členských států týkající se povinného používání bezpečnostních pásů ve vozidlech s hmotností do 3,5 tuny, naposledy změněná směrnicí 2003/20/ES.“.

26. § 34 včetně nadpisu zní:

„§ 34

Přechodné ustanovení

Dopravní značky a dopravní zařízení podle právních předpisů účinných ke dni 30. ledna 2001, které svým provedením neodpovídají této vyhlášce, platí do doby jejich nahrazení dopravními značkami a do-

pravními zařízeními podle této vyhlášky, nejdéle do 31. prosince 2007.“.

27. V příloze č. 3 bodě 5 písm. a) se u dopravní značky „Omezení v jízdním pruhu“ nahrazuje dosavadní text „IP 21a“ textem „IP 21“.

28. V příloze č. 6 se doplňuje vyobrazení a název značky „Z 5d Vodící deska středová.“.

Z 5d Vodící deska středová

30. V příloze č. 7 se doplňuje vyobrazení „Označení vozidla praktického lékaře ve službě“ č. O 5.

Označení vozidla praktického lékaře ve službě (č. O 5)

Rozměry: Bílý čtverec velikosti 150 mm x 150 mm. V horní části označení, nad znakem, je nápis „LÉKAŘ VE SLUŽBĚ“ a v dolní části, pod znakem, je uvedena série a pořadové číslo vydaného označení. V pravém horním rohu, pod nápisem „LÉKAŘ VE SLUŽBĚ“, je umístěn hologram. Uprostřed označení je umístěn lékařský znak v modré barvě.“.

31. Za přílohu č. 7 se vkládá nová příloha č. 7a, která zní:

„Příloha č. 7a k vyhlášce č. 30/2001 Sb.

Vzor piktogramu, upozorňujícího na povinnost používat zadržný bezpečnostní systém, stanovený pro vozidla kategorií M2 a M3 (č. O 6).

“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Vozidla kategorie M2 a M3⁴⁾ provozovaná ke dni účinnosti této vyhlášky se označí piktogramem uvedeným v příloze č. 7a vyhlášky č. 30/2001 Sb., ve znění této vyhlášky, nejpozději do 31. prosince 2006. Do 31. prosince 2006 provozovatel informuje přepravované osoby o povinnosti použít zadržný bezpečnostní systém

- a) ústní informací, kterou sdělí přepravovaným osobám řidič vozidla, průvodčí, průvodce nebo osoba stanovená jako vedoucí skupiny přepravovaných osob, nebo
- b) audiovizuálními prostředky.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Ministr:

Ing. Šimonovský v. r.

194

VYHLÁŠKA

ze dne 13. dubna 2006,

kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 137 odst. 2 a k provedení § 113 odst. 9, § 116 odst. 4 a 7, § 118b odst. 6, § 125b odst. 8 a § 125c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 53/2004 Sb. a zákona č. 411/2005 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů, ve znění vyhlášky č. 154/2003 Sb. a vyhlášky č. 177/2004 Sb., se mění takto:

1. Za § 10 se vkládá nový § 10a, který včetně nadpisu zní:

„§ 10a

Podmínky uznávání řídičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řídičského průkazu

(1) Řídičský průkaz vydaný cizím státem, který svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) nebo Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), lze vyměnit za řídičský průkaz, jestliže vydávající stát není členským státem Evropských společenství a je uveden v příloze č. 6a a držitel tohoto řídičského průkazu pobývá na území České republiky na základě dlouhodobého víza.

(2) Za úřední překlad se pro účely výměny řídičského průkazu podle odstavce 1 považuje i platný mezinárodní řídičský průkaz vydaný cizím státem. Skupiny řídičského oprávnění, které budou zapsány do řídičského průkazu v případě, že jako úřední překlad je předložen platný mezinárodní řídičský průkaz vydaný cizím státem, odpovídají rozsahu skupin řídičského oprávnění zapsaných v mezinárodním řídičském průkazu.

(3) Způsob a rozsah přepisu skupin řídičského oprávnění do řídičského průkazu, nejde-li o případy podle odstavce 2, je uveden v příloze č. 6a. K omezení řídičského oprávnění cizího státu, které svým vymezením neodpovídá § 81 zákona, se použije příslušný harmonizační kód podle § 11 nebo národní harmonizační kód podle § 11a.“

2. V § 11a se za harmonizační kód 150 vkládají nové národní harmonizační kódy 151 a 160, které včetně poznámky pod čarou č. 4a znějí:

„151. Omezení řídičského oprávnění skupiny A do 400 cm³.

160. Výjimka z věku u řídičského oprávnění skupiny A nebo podskupiny A1 osoby, která je držitelem licence motoristického sportovce, udělená pouze pro jízdu při sportovní soutěži^{4a}).

^{4a}) § 83 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

3. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Odevzdání řídičského průkazu a mezinárodního řídičského průkazu

(1) Odevzdání řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu zaznamená obecní úřad obce s rozšířenou působností v evidenční kartě řidiče.

(2) Odevzdaný řídičský průkaz nebo mezinárodní řídičský průkaz, který je neplatný nebo jehož platnost skončila, jakož i řídičský průkaz nebo mezinárodní řídičský průkaz, který již nebude možné vrátit osobě, na jejíž jméno je vystaven, se znehodnotí odstřížením pravého horního rohu.

(3) Do seznamu, který tvoří přílohu skartačního protokolu, obecní úřad obce s rozšířenou působností při odevzdání řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu zaznamená následující údaje:

- jméno a příjmení držitele odevzdaného řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu,
- rodné číslo držitele podle písmene a); pokud držitel nebylo rodné číslo přiděleno, uvádí se datum jeho narození,
- sérii a evidenční číslo odevzdaného řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu a datum jeho odevzdání,
- sérii, evidenční číslo a datum vydání nového řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu.

(4) Podle odstavců 2 a 3 obecní úřad obce s rozšířenou působností nepostupuje v případech,

- kdy mu byl předán nalezený řídičský průkaz nebo mezinárodní řídičský průkaz,
- kdy důvodem neplatnosti odevzdaného řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu je pouze pozbytí řídičského oprávnění v důsledku pravomocně uloženého trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel nebo v důsledku dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení.

(5) Vzor dokladu o odevzdání řídičského průkazu nebo mezinárodního řídičského průkazu je uveden v příloze č. 8.“

4. Za § 15 se vkládají nové § 15a, 15b, 15c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 15a

Náležitosti potvrzení o zadržení řidičského průkazu

(1) Potvrzení o zadržení řidičského průkazu se vyhotovuje v českém jazyce a obsahuje

- a) označení útvaru Policie České republiky (dále jen „policie“), jehož je policista, který řidičský průkaz zadržel, příslušníkem,
- b) jméno, příjmení a adresu pobytu držitele zadrženého řidičského průkazu,
- c) rodné číslo držitele zadrženého řidičského průkazu, pokud mu bylo přiděleno, jinak datum jeho narození,
- d) číslo a datum vydání zadrženého řidičského průkazu a označení úřadu, který zadržený řidičský průkaz vydal,
- e) důvod zadržení řidičského průkazu, včetně stručného popisu skutku, na jehož základě došlo k zadržení řidičského průkazu, s označením místa a času spáchání tohoto skutku,
- f) poučení o důsledku zadržení řidičského průkazu,
- g) datum vystavení potvrzení o zadržení řidičského průkazu a podpis policisty, který řidičský průkaz zadržel,
- h) vyjádření držitele zadrženého řidičského průkazu, chce-li se k zadržení řidičského průkazu vyjádřit,
- i) podpis držitele zadrženého řidičského průkazu, případně policistou učiněnou poznámku, že se držitel zadrženého řidičského průkazu odmítl podepsat.

(2) Vzor potvrzení o zadržení řidičského průkazu je uveden v příloze č. 9a.

§ 15b

Náležitosti potvrzení o převzetí kauce

(1) Potvrzení o převzetí kauce se vyhotovuje v českém jazyce a obsahuje

- a) označení útvaru policie, jehož je policista, který kauci vybral, příslušníkem,
- b) jméno, příjmení a adresu pobytu řidiče, od něhož byla kauce vybrána,
- c) rodné číslo řidiče, od něhož byla kauce vybrána, pokud mu bylo přiděleno, jinak datum jeho narození,
- d) číslo a datum vydání řidičského průkazu řidiče, od něhož byla kauce vybrána, a označení úřadu, který řidičský průkaz vydal,
- e) výši vybrané kauce, včetně jejího uvedení slovy,
- f) způsob vybrání kauce (v hotovosti, bezhotovostně),
- g) důvod vybrání kauce, včetně stručného popisu skutku, na jehož základě k vybrání kauce došlo, s označením místa a času spáchání tohoto skutku, a skutečnosti, na jejichž základě policista pojal důvodné podezření, že se řidič, od něhož byla kauce vybrána, bude vyhýbat přestupkovému řízení,
- h) poučení o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení,

- i) datum vystavení potvrzení o převzetí kauce a podpis policisty, který kauci vybral,
- j) vyjádření řidiče, od něhož byla kauce vybrána, chce-li se k vybrání kauce vyjádřit,
- k) podpis řidiče, od něhož byla kauce vybrána, případně policistou učiněnou poznámku, že se řidič zadrženého řidičského průkazu odmítl podepsat.

(2) Vzor potvrzení o převzetí kauce je uveden v příloze č. 9b.

§ 15c

Náležitosti pověření k výkonu státního odborného dozoru a vrchního státního odborného dozoru

(1) Pověření k výkonu státního odborného dozoru a pověření k výkonu vrchního státního odborného dozoru nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích má písemnou formu a obsahuje

- a) označení správního úřadu, který pověření vydal,
- b) údaj, že se jedná o pověření k výkonu státního odborného dozoru nebo vrchního státního odborného dozoru nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích,
- c) číslo pověření,
- d) jméno a příjmení pověřeného pracovníka, popřípadě titul, a jeho osobní číslo,
- e) datum vydání pověření,
- f) razítko a podpis vedoucího správního úřadu, který pověření vydal.

(2) Pověření má obdélníkový tvar a je vytištěno na papíře o rozměrech 70 x 100 mm, s ochrannými prvky, a kromě údajů podle odstavce 1 obsahuje fotografii držitele průkazu přelepenou holografickou přelepku. Pověření k výkonu vrchního státního odborného dozoru je barvy zelené. Pověření k výkonu státního odborného dozoru je barvy modré.

(3) Vzor pověření k výkonu státního odborného nebo vrchního státního odborného dozoru je uveden v příloze č. 9c.“

5. V § 17 odst. 2 písmeno g) zní:

„g) údaje o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,“.

6. V § 17 odst. 2 se za písmeno l) vkládají nová písmena m), n), o) a p), která znějí:

„m) údaje o vydaných řidičských průkazech za ztracené, odcizené, zničené nebo poškozené řidičské průkazy Evropských společenství,

n) údaje o dosažených bodech v bodovém hodnocení řidičů a o započtení a odečtení bodů,

o) údaje o pozbytí řidičského oprávnění a údaje o vrácení řidičského oprávnění,

p) údaje o pozbytí práva k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku dosažením počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, jedná-li se o řidiče, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem, meziná-

rodního řidičského průkazu vydaného cizím státem,“.

Dosavadní písmeno m) se označuje jako písmeno q).

7. V § 17 odst. 3 písm. e) se za slovo „zničený“ doplňují slova „a žádost o vydání řidičského průkazu za ztracený, odcizený, zničený nebo poškozený řidičský průkaz Evropských společenství“.

8. V § 17 odst. 3 písm. i) se slova „za které byla uložena pokuta vyšší než 2 000 Kč,“ zrušují.

9. V § 17 odst. 3 písmeno k) zní:

„k) oznámení o uložení pokuty za přešůpek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích uložené v blokovém řízení příslušným orgánem,“.

10. V § 17 odst. 3 se doplňují písmena l), m), n), o), p), q) a r), která znějí:

„l) pravomocné rozhodnutí o uložení sankce za přešůpek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nebo oznámení o nabytí právní moci takového rozhodnutí,

m) oznámení soudu o nabytí právní moci rozsudku, kterým byl uložen trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení,

n) rozhodnutí orgánu příslušného k projednání přešůpku podle jiného zákona než zákona o přešůpcích, kterým byla vyslovena vina za přešůpek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení,

o) kopii písemnosti s uplatněnými námitkami řidiče proti záznamu bodů v bodovém hodnocení a stejnopis písemného vyrozumění o provedené opravě záznamu bodů nebo stejnopis pravomocného rozhodnutí, jímž byly námitky zamítnuty a provedený záznam bodů potvrzen,

p) řidičský průkaz vydaný cizím státem uschovaný podle § 116 odst. 5 zákona,

q) zadržovaný řidičský průkaz podle § 118c odst. 1 zákona,

r) stejnopis potvrzení o převzetí kauce.“.

11. Za přílohu č. 6 se vkládá nová příloha č. 6a, která zní:

„Příloha č. 6a k vyhlášce č. 31/2001 Sb.

Seznam států, jejichž řidičské průkazy lze vyměnit za řidičský průkaz, ačkoliv svým provedením neodpovídají požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Viedeň 1968) nebo Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), a způsob a rozsah přepisu skupin řidičského oprávnění do řidičského průkazu

1. Japonsko

Řidičské oprávnění udělené cizím státem	Skupina řidičského oprávnění podle § 81 zákona
Moped	A1 s omezením do 50 cm ³
Obyčejná dvoukolová vozidla – bez omezení	A s omezením 400 cm ³
Obyčejná dvoukolová vozidla – omezeno do 125 cm ³	A1
Velká dvoukolová vozidla	A bez omezení
Základní třída - obyčejná motorová vozidla	B, C1, A1 s omezením do 50 cm ³
Základní třída - velká motorová vozidla	B, C, D, A1 s omezením do 50 cm ³
Základní třída - velká zvláštní vozidla	A1 s omezením do 50 cm ³
Vysoká třída - obyčejná motorová vozidla	B, C1, A1 s omezením do 50 cm ³
Vysoká třída - velká motorová vozidla	B, C, D, A1 s omezením do 50 cm ³
Vysoká třída - velká zvláštní vozidla	A1 s omezením do 50 cm ³
Malá zvláštní motorová vozidla	----
Oprávnění k tahání (připojného vozidla nad 750 kg)	E

2. Korejská republika

Řidičské oprávnění udělené cizím státem	Skupina řidičského oprávnění podle § 81 zákona
1. třída – velká motorová vozidla	B, C, D
1. třída – obyčejná motorová vozidla	B, C1, D1
1. třída – zvláštní motorová vozidla	B, B+E, C, C+E
2. třída – obyčejná motorová vozidla	B

12. Za přílohu č. 9 se vkládají nové přílohy č. 9a, č. 9b a č. 9c, které znějí:

„Příloha č. 9a k vyhlášce č. 31/2001 Sb.

Vzor potvrzení o zadržení řidičského průkazu

<p>----- označení útvaru Policie České republiky</p> <p style="text-align: center;">POTVRZENÍ o zadržení řidičského průkazu</p>		
Jméno:	Příjmení:	
Adresa pobytu:		
Datum narození:	Rodné číslo:	/
Jmenovanému byl zadržen		
řidičský průkaz číslo:	vydaný dne:	vydaný kým:
Důvod zadržení řidičského průkazu, včetně stručného popisu skutku, na jehož základě došlo k zadržení řidičského průkazu, s označením místa a času spáchání tohoto skutku:		
Poučení o důsledku zadržení řidičského průkazu podle § 118b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů: „ Po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo. “		
Vyjádření držitele zadrženého řidičského průkazu:		
Podpis držitele zadrženého řidičského průkazu:		
Datum a podpis policisty:		

Příloha č. 9b k vyhlášce č. 31/2001 Sb.

Vzor potvrzení o převzetí kauce

----- označení útvaru Policie České republiky		POTVRZENÍ o převzetí kauce	
Jméno:	Příjmení:		
Adresa pobytu:			
Datum narození:	Rodné číslo:		/
řidičský průkaz číslo:	vydaný dne:	vydaný kým:	
Výše vybrané kauce:	slovy:		
Kauce vybrána: v hotovosti	bezhotovostně		
Důvod vybrání kauce, včetně stručného popisu skutku, na jehož základě k vybrání kauce došlo, s označením místa a času spáchání tohoto skutku, a důvody, na jejichž základě policista pojal důvodné podezření, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení:			
<p>Poučení řidiče o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení podle § 125b odst. 5 a 6 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů: Kauce se řidiči vrátí v plné výši, nebyl-li v řízení o přestupku shledán vinným z jeho spáchání. V opačném případě se kauce započte na zaplacení uložené pokuty. Je-li vybraná kauce vyšší než uložená pokuta, vrátí se řidiči část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty. Kauce propadne, jestliže nelze a) řízení ukončit rozhodnutím ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích proto, že podezřelý z přestupku je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný, b) rozhodnutí ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích doručit pachateli z důvodů uvedených v písmenu a).</p>			
Vyjádření řidiče, od něhož byla kauce vybrána:			
Podpis řidiče, od něhož byla kauce vybrána:			
Datum a podpis policisty:			

Příloha č. 9c k vyhlášce č. 31/2001 Sb.

Vzor pověření k výkonu vrchního státního odborného dozoru a státního odborného dozoru**Vrchní státní odborný dozor nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb.****přední strana****ČESKÁ REPUBLIKA
MINISTERSTVO DOPRAVY**

Pověření č. 000000 k výkonu
vrchního státního odborného dozoru
nad výkonem přenesené působnosti ve věcech
provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb.

příjmení: _____

jméno: _____

akademický titul: _____

osobní číslo: _____

FOTO
35 x 45 mm

Dne

razítko

ministr dopravy

zadní strana

V souladu s § 125c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, opravňuje toto pověření jeho držitele k výkonu vrchního státního odborného dozoru nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích, včetně dozoru nad prováděním přestupkového řízení. Při výkonu dozoru je držitel tohoto pověření oprávněn vstupovat na pracoviště dozorovaného správního orgánu a požadovat předložení listin, jiných písemností, záznamů, podkladů a poskytnutí jiných informací týkajících se výkonu působnosti. Dozorovaný správní orgán je povinen poskytnout součinnost k výkonu dozoru. Ostatní práva a povinnosti pověřené osoby stanoví zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Ztrátu nebo nález tohoto pověření hlase Ministerstvu dopravy,
nábř. L. Svobody 12, Praha 1.

Státní odborný dozor nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb.

přední strana

 <p>FOTO 35 x 45 mm</p> 	<p>KRAJSKÝ ÚŘAD MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE</p>
	<p>Pověření č. <u>000000</u> k výkonu státního odborného dozoru nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb.</p>
	<p>příjmení: _____</p>
	<p>jméno: _____</p>
	<p>akademický titul: _____</p>
<p>osobní číslo: _____</p>	
<p>_____</p>	 <p>SPECIMEN</p>
<p>_____</p>	<p>_____</p>
<p>_____</p>	<p>_____</p>
<p>_____</p>	<p>_____</p>
<p>_____</p>	<p>_____</p>

zadní strana

V souladu s § 125c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, opravňuje toto pověření jeho držitele k výkonu státního odborného dozoru nad výkonem přenesené působnosti ve věcech provozu na pozemních komunikacích, včetně dozoru nad prováděním přestupkového řízení. Při výkonu dozoru je držitel tohoto pověření oprávněn vstupovat na pracoviště dozorovaného správního orgánu a požadovat předložení listin, jiných písemností, záznamů, podkladů a poskytnutí jiných informací týkajících se výkonu působnosti. Dozorovaný správní orgán je povinen poskytnout součinnost k výkonu dozoru. Ostatní práva a povinnosti pověřené osoby stanoví zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. II
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července
2006.

Ministr:
Ing. Šimonovský v. r.

195

N Á L E Z

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 25. října 2005 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Okresního soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 338zo odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Navrhovatel se v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále též „Ústava“) domáhá, aby Ústavní soud vydal náleží, kterým ustanovení § 338zo odst. 4 občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“) zruší. Uvedl, že při své rozhodovací činnosti ve věci sp. zn. 90 E 1096/2002 dospěl k závěru, že předmětné ustanovení je v rozporu s čl. 1 a čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), a to zejména z následujících důvodů:

Usnesením ze dne 7. dubna 2003 č. j. 90 E 1096/2002-8 nařídil Okresní soud v Ostravě výkon rozhodnutí prodejem podniku povinného a správcem podniku ustanovil Mgr. Z. N. Podáním ze dne 14. listopadu 2003 podala správkyň podniku soudu zprávu o ceně podniku dle § 338m o. s. ř. Dle této zprávy k podniku povinného náleží závazky v celkové výši 26 035 Kč. Co se týče majetku povinného, bylo zjištěno, že podnik povinného již více než 4 roky fakticky neexistuje a k podniku nepatří žádné movité věci, nemovitosti či pohledávky. Usnesením ze dne 23. ledna 2004 č. j. 90 E 1096/2002-37 Okresní soud v Ostravě výkon rozhodnutí dle § 338n odst. 6 o. s. ř. zastavil, neboť cena věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku nepřesahuje výši splatných peněžitých závazků patřících k podniku, předpokládanou odměnu správce a náhradu jeho hotových výdajů. Podáním ze dne 11. března 2004 správkyň podniku dle § 338zo odst. 4 o. s. ř. vyúčtovala odměnu a hotové výdaje správce podniku. Hotové výdaje vyúčtovala ve výši 106 Kč za vynaložené poštovné a navrhla, aby odměnu za výkon funkce správce podniku stanovil soud dle vlastního uvážení podle časové náročnosti výkonu funkce; dle § 2 vyhlášky č. 485/2000 Sb., o výši odměny správců podniku, způsobu jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů, základem pro určení odměny správce podniku je totiž zjištěná cena podniku dle § 338n odst. 2 o. s. ř., leč v předmětném případě takto odměnu správce určit nelze, protože k podniku žádný majetek nenáleží.

Navrhovatel dále poukázal na § 338h odst. 1 o. s. ř., podle něhož soud v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku ustanoví správce podniku, kterému zákon (např. § 338k o. s. ř., 338m o. s. ř.) ukládá splnění řady povinností a zároveň stanoví jeho odpovědnost za škodu, kterou způsobil zaviněným porušením svých povinností. Správcem soud ustanoví osobu zapsanou podle zvláštních předpisů v seznamu správců konkursní podstaty. Dle § 338i odst. 4 o. s. ř. správce má nárok na odměnu a na náhradu hotových výdajů. Výše odměny správců, způsob jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů je upravena ve vyhlášce Ministerstva spravedlnosti č. 485/2000 Sb. Základem určení odměny správce je zjištěná cena podniku dle § 338n odst. 2 o. s. ř. (čisté jmění podniku). S odměňováním správce podniku v případě zastavení výkonu rozhodnutí, např. dle § 338n odst. 6 o. s. ř., uvedená vyhláška nepočítá. Nesoulad mezi úpravou danou citovaným ustanovením § 338i odst. 4

a zmiňovanou vyhláškou lze podle soudu překlenout výkladem zákona tak, že soud určí odměnu svým uvážáním s přihlédnutím k rozsahu činnosti správce.

Navrhovatel se dále dovolal napadeného § 338zo odst. 4 o. s. ř., podle něhož povinnost zaplatit správci odměnu a náhradu hotových výdajů při zastavení výkonu rozhodnutí soud uloží buď povinnému nebo společně a nerozdílně oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelům, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338s a 338zn o. s. ř.), a to podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo (§ 338zo odst. 4 o. s. ř.). Zákonná konstrukce ustanovení § 338zo odst. 4 o. s. ř. však umožňuje v řízení vznik situace, kdy možnost uspokojení nároků správce podniku je přímo vázána na solventnost účastníků řízení. Protože oprávněnému lze uložit povinnost k zaplacení nároků správce jen výjimečně (zpravidla tam, kde nezachoval při podání návrhu na výkon rozhodnutí potřebnou míru pečlivosti), je ve většině případů k této povinnosti zavázán povinný. Zvláště v situaci, kdy je podnik povinného předlužen (§ 338n odst. 6 o. s. ř.), je zřejmé, že nároky správce podniku nebudou uspokojeny nebo budou uspokojeny jen částečně; nebyl-li totiž správce podniku ustanoven konkursním správcem dle § 13b odst. 3 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o konkursu a vyrovnání“), vznikají správci podniku jen nepřednostní pohledávky za úpadcem (§ 31 odst. 5 zákona o konkursu a vyrovnání). Byl-li návrh na prohlášení konkursu zamítnut, pak správci podniku nezbyvá k uspokojení jeho nároků ani tato možnost. Zákonná úprava odměňování správců způsobuje, že v řadě případů správce podniku, byť splní všechny povinnosti uložené zákonem, nedostává za výkon své funkce odměnu a nejsou mu uhrazeny hotové výdaje, jež vynaložil z vlastních prostředků. Vytvořená konstrukce odměňování správců podniků nejenže vede k neuspokojení jejich zákonných nároků, ale deformuje také celkové výsledky výkonu rozhodnutí prodejem podniku, neboť u určité skupiny správců podniku absentuje motivační význam odměny.

Navrhovatel dodal, že správce podniku je třeba považovat za zvláštní veřejnoprávní orgán, stejně jako správce konkursní podstaty (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 36/01, vyhlášený pod č. 403/2002 Sb., též Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 26, nálezy č. 80). Výše uvedená zákonná konstrukce rozhodování o odměně a hotových výdajích správce (§ 338zo odst. 4 o. s. ř.) vyvolává situaci, kdy nelze uspokojit zákonné nároky správce podniku na odměnu a hotové výdaje, aniž je zakotven další alternativní zdroj (např. povinnost státu hradit nároky správce nebo povinnost složit zálohu na odměnu a hotové výdaje oprávněným) pro hrazení těchto nároků. Ustanovení § 338zo odst. 4 o. s. ř. totiž neumožňuje použít jako alternativní zdroj ani případnou zálohu složenou dle § 270 odst. 3 o. s. ř., neboť ta může sloužit jen k úhradě nákladů provedení výkonu rozhodnutí placených státem. Podle názoru navrhovatele se tak vytváří nerovnost v odměňování dvou skupin správců podniku – první skupiny správců podniku, jejichž uspokojení nároku na odměnu a hotové výdaje je zákonem zajištěno (v rozvrhu z výtěžku z prodeje podniku nebo v rozvrhu konkursní podstaty podle § 31 odst. 5 zákona o konkursu a vyrovnání), a druhé skupiny správců podniku bez možnosti uspokojení jejich nároků nebo s možností uspokojení jen zanedbatelnou, přestože obě skupiny správců podniku splní všechny povinnosti uložené zákonem.

II.

Ústavní soud zaslal návrh na zahájení řízení v souladu s ustanovením § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) účastníkům řízení – Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky a vyžádal si i stanovisko Ministerstva spravedlnosti.

Ve vyjádření Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky je úvodem rekapitulován obsah návrhu na zrušení napadeného zákonného ustanovení a následně i zákonodárný proces vedoucí k přijetí tohoto ustanovení. Přijaté pozměňovací návrhy se napadeného ustanovení nedotkly. Zákonodárný sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou a s naším právním řádem, a ponechává na Ústavním soudu, aby posoudil jeho ústavnost.

Senát Parlamentu České republiky ve svém obsáhlém vyjádření k meritu věci uvedl, že při prodeji podniku nemohl zákonodárce ignorovat stav, kdy v průběhu nařízeného výkonu rozhodnutí prodejem podniku vyjde najevo, že je podnik v úpadku (předlužen). Jedinými způsoby procesního

řešení úpadku jsou v našem právu konkurs a vyrovnání; proto bylo vhodné řešit zjištěný úpadek zastavením vykonávacího řízení (§ 338n odst. 6 o. s. ř., § 338w odst. 3 o. s. ř.), a to ve prospěch k tomu určeného řízení konkursního (§ 4b zákona o konkursu a vyrovnání). Jestliže soud výkon rozhodnutí zastaví, uloží podle § 338zo odst. 4 o. s. ř. povinnost zaplatit správci podniku odměnu a náhradu hotových výdajů povinnému nebo společně a nerozdílně subjektům tam uvedeným. Zákonodárce tak nezařadil nárok správce podniků bez zákonné opory – byť v podobě peněžité pohledávky. Z naznačených souvislostí, podpořených i dalším zákonným textem (§ 338i odst. 4 o. s. ř., § 338ze odst. 7 o. s. ř.), lze podle názoru Senátu učinit závěr, že zákonodárci nelze přičítat úmysl vyvolat v zákoně stav, kterým by správci podniku byla odmítnuta možnost realizace nákladů na odměnu a na náhradu hotových výdajů. V této souvislosti lze za legitimní (a ústavní) považovat i zdroj uspokojení nákladů správce podniku, který je nacházen především u těch osob-soukromníků, v důsledku jejichž chování náklady správce podniku vznikly.

Senát dále poukazuje na ustanovení § 338i odst. 4 o. s. ř., podle něhož má správce nárok na odměnu a na náhradu hotových výdajů. Při úspěšném prodeji podniku je nárok uspokojován z rozdělované podstaty; pokud není uhrazen nárok z podstaty v plné výši, přiznává soud správci podniku pohledávku za povinným, zajištěnou podle § 338ze odst. 7 o. s. ř. Jestliže však k prodeji podniku v občanském soudním řízení nedojde, soud – jak již bylo uvedeno – řízení zastaví a uloží povinnost k zaplacení správcova nároku subjektům uvedeným v § 338zo odst. 4 o. s. ř. Je-li kvalifikovaným důvodem takového „neúspěšného“ prodeje podniku nedostatek prostředků získaných prodejem podniku v takovém rozsahu, aby pokryl stanovené závazky (cena věcí, práv a jiných majetkových hodnot patřících k podniku spolu s prostředky ... nepřesahuje výši splatných peněžitých závazků patřících k podniku, pohledávek oprávněného, těch, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění ... odměnu správce a náhradu jeho hotových výdajů, anebo že ji přesahuje jen nepatrně), má správce podniku možnost realizovat svou pohledávku v režimu zákona o konkursu a vyrovnání. Další osud uspokojení pohledávky závisí na tom, zda se stala správcem konkursní podstaty v předmětné věci stejná osoba (správce podniku, který však svou funkci po dobu trvání konkursu nevykonává), či nikoli.

Podle názoru Senátu je tedy možné konstatovat, že u nároku na odměnu a na náhradu hotových výdajů správce podniku-správce konkursní podstaty získává v konkursním řízení „výhodnější pozici“, než má „prostý“ správce podniku. Výhodnost pohledávky spočívá v tom, že se uspokojí za konkursní podstatou (§ 31 odst. 5 ve spojení s § 31 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání), a to kdykoli v průběhu konkursního řízení (§ 31 odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání). Ve svém podání navrhovatel namítá „nerovnost správců podniku“ nebo „vytvoření dvou skupin správců podniku“, jestliže staví proti sobě ty, jejichž uspokojení je „zajištěno v rozvrhu z výtěžku z prodeje podniku nebo v rozvrhu konkursní podstaty“, proti skupině správců podniku bez možnosti takového uspokojení. Podle zvoleného schématu však nerovnost není – dle vyjádření Senátu – „tvrzena“ důsledně. K navrhovatelem uvedenému příkladu by bylo totiž možné vykonstruovat další, například takový, kdy správce podniku nebyl plně uspokojen z výtěžku prodeje nemovitosti ani nebyl schopen svou pohledávku realizovat vůči ručiteli (§ 338ze odst. 7 o. s. ř.). Tuto část svého vyjádření proto Senát uzavřel konstatováním, že pokud by mělo být dosaženo „dokonalé“ (zde prý nelze doslovně použít navrhovatelem vyjádřený požadavek na zajištění stejného práva na odměnu a hotové výdaje, neboť tím by byl celý problém neřešitelný) rovnosti v uspokojení nároku správců podniku na odměnu a hotové výdaje, musel by být jejich nárok uspokojen již v rámci výkonu rozhodnutí prodejem podniku. V zásadě by to znamenalo, že by nárok musel být doplacen (příp. zcela zaplacen) státem. Na tomto místě je možné – podle názoru Senátu – kontrolovat tvrzení navrhovatele o demotivaci správců podniku argumentem, že nikoli hrozba neuspokojení jejich nároků, nýbrž právě ona „stoprocentní“ jistota, by mohla být oním demotivujícím faktorem. Rovněž prý není bez významu, že plné uspokojení správcovských nároků v režimu vykonávacího řízení by u předluženého podniku vedlo k nežádoucí exempci pohledávek z režimu zákona o konkursu a vyrovnání.

Senát se ve svém vyjádření dovolává nálezu č. 403/2002 Sb., ve kterém se Ústavní soud vyslovil k obdobné problematice odměn a náhrad nákladů správce konkursní podstaty v konkursním řízení. Pro klíčovou problematiku rozlišování dvou skupin správců podniku (s nestejnou možností uspokojení), přestože obě skupiny splní všechny povinnosti uložené zákonem, bude podle názoru Senátu bazálním vyjádření Ústavního soudu: „Je-li ústavně konformní účel zákonné úpravy umožňující

konkurs i v případě, kdy v konkursním řízení není zpeněžen žádný majetek z konkursní podstaty a záloha na náklady konkursu nebyla složena... (pozn.: a nebylo tudíž jiného zdroje) ..., nutno pak považovat za porušení ústavního principu neakcesorické rovnosti stav, jenž je tím vytvořen v zákonné rovině úhrady hotových výdajů a odměny správci“. Prizmatem uvedené dikce by však – podle názoru Senátu – bylo snadné „podlehnout dojmu jednoznačného řešení i v případě zrušení § 338zo odst. 4 o. s. ř.“. Je prý však třeba zvážit další okolnosti. Jak bylo uvedeno, nárok správce podniku je uspokojován z podstaty (§ 338ze o. s. ř.), popř. z dalších zdrojů. Vedle povinného jsou jimi ručitelé podle § 338ze odst. 7 o. s. ř. nebo oprávnění či věřitelé podle § 338zo odst. 4 o. s. ř. Pro zvláštní případ předlužení podniku je ovšem třeba hledat zdroje uspokojení nároků správce podniku v rámci konkursního řízení. Další zdroj tedy z pohledu občanského soudního řádu pro správce podniku sice neexistuje, leč občanský soudní řád nebrání (naopak vytváří nezbytné předpoklady) použití zdroje speciálního, pro nastalou situaci (předlužení podniku) standardního a legislativně adekvátního; (k tomu odkázal Senát na část svého vyjádření, výše již citovanou). Jinak se však dle Senátu jeví celá věc z pohledu zákona o konkursu a vyrovnání. V tomto směru je prý možné sdílet obavy navrhovatele o nerovném přístupu k uspokojení nároku správce podniku (k tomu viz shora – pohledávky s „výhodnější“ pozicí). Případné řešení se však podle Senátu již vymyká režimu občanského soudního řádu, a tudíž není předmětem tohoto podrobného vyjádření, které Senát uzavřel konstatováním, že je zcela na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost napadeného ustanovení.

Ve stručném stanovisku Ministerstva spravedlnosti, které navrhlo návrhu nevyhovět, je zejména uvedeno, že zrušením napadeného ustanovení by naopak došlo k vytvoření nerovnosti, protože „soud by v zákoně neměl ustanovení“, podle kterého by správci mohl přiznat odměnu a náhradu hotových výdajů.

III.

Ústavní soud se v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zabýval otázkou, zda zákon, u kterého je namítána protiústavnost napadeného ustanovení, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Jedná se o zákon č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. V tomto směru z příslušných sněmovních tisků, těsnopiseckých zpráv a údajů o průběhu hlasování Ústavní soud zjistil, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky návrh tohoto zákona řádně schválila na své schůzi konané dne 9. prosince 1999 a Senát Parlamentu České republiky návrh schválil ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou na schůzi konané dne 12. ledna 2000. Po podpisu prezidentem republiky a předsedou vlády byl zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 11 pod číslem 30/2000 Sb. Předmětný zákon tak byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

IV.

Po tomto zjištění přistoupil Ústavní soud k posouzení obsahu napadeného ustanovení zákona z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem České republiky [čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky].

Ustanovení, které navrhovatel napadá a požaduje zrušit, zní:

„Povinnost zaplatit správci odměnu a náhradu hotových výdajů soud uloží buď povinnému nebo společně a nerozdílně oprávněnému, těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelům, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338s a 338zn), a to podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo.“.

Na úvod se Ústavní soud vypořádal s otázkou postavení správce podniku a jeho vymezením ve vztahu ke správci konkursní podstaty. Činnost a postavení správce podniku je podobné postavení a činnosti správce konkursní podstaty podle zákona o konkursu a vyrovnání. Stejně jako u konkursního řízení je obligatorní, pojmovou součástí výkonu rozhodnutí prodejem podniku ustavení správce podniku (§ 338i o. s. ř.). Jak již bylo řečeno v nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 36/01, řa-

dí doktrína správce konkursní podstaty mezi zvláštní veřejnoprávní orgány, přičemž jeho úkolem je zajištění řádného průběhu konkursu (viz K. Eliáš, Konkurs. Právník, č. 2/1995, s. 123; H. Hrstková, R. Tománek, Některé základní otázky zákona o konkursu a vyrovnání. Právo a podnikání, č. 10/1994, s. 27 a násl.; Fr. Štajgr, Konkursní právo. Praha 1947, s. 71).

S vymezením doktrinárním ve vztahu ke správci konkursní podstaty se Ústavní soud ztotožňuje a nemá výhrady ani k jeho použití ve vztahu ke správci podniku. Doktrinární vymezení vychází přitom z hledisek vymezujících pojem veřejnoprávního orgánu, jimiž jsou veřejný účel, způsob ustavení a pravomoc. Veřejný účel instituce správce konkursní podstaty, jakož i správce podniku je nutno spatřovat v akceptaci omezeného veřejného zásahu do řešení majetkových vztahů. Způsob ustavení správce podniku je dán rozhodnutím státního orgánu – soudu (§ 338i odst. 1 o. s. ř.). Jeho oprávnění a povinnosti, jež jsou zakotveny v řadě ustanovení o. s. ř., pak představují výkon pravomoci.

Správce podniku soud ustanoví osobu zapsanou podle zákona o konkursu a vyrovnání v seznamu správců konkursní podstaty. Do seznamu správců lze zapsat jen bezúhonnou fyzickou osobu, která je plně způsobilá k právním úkonům, má přiměřenou odbornou způsobilost a se zápisem souhlasí, případně veřejnou obchodní společnost, která bude činnost správce vykonávat prostřednictvím svých společníků, o nichž prokáže, že splňují podmínky pro zapsání do seznamu. Výjimečně může soud správcem ustanovit i osobu do tohoto seznamu nezapsanou, splňuje-li podmínky pro zapsání do seznamu, jestliže s ustanovením správcem souhlasí.

Ústavní soud stejně jako ve svém předchozím citovaném nálezu (sp. zn. Pl. ÚS 36/01), na nějž v této souvislosti odkazuje, vychází z toho, že výkon funkce správce podniku ustaveného soudem nelze podřadit z ústavněprávního pohledu pod rámec práce nebo služby uložené zákonem pro ochranu práv druhých dle čl. 9 odst. 2 písm. d) Listiny. To vyplývá z toho, že správce podniku se zásadně vybírá ze seznamu správců konkursní podstaty (§ 338i odst. 1 o. s. ř.), který vede soud příslušný k řízení, přičemž do seznamu správců lze zapsat fyzickou osobu nebo veřejnou obchodní společnost toliko tehdy, jestliže se zápisem souhlasí. Osoba již zapsaná do seznamu může své ustavení správcem podniku odmítnout, jen jsou-li pro to důležité důvody. Výjimečně může soud ustavit správcem i osobu do seznamu správců nezapsanou, pokud ovšem s ustavením souhlasí. Uvedeným mechanismem je zajištěn buď implicitní, předem daný obecný souhlas s výkonem funkce správce, nebo souhlas konkrétní pro daný případ. Pro uvedené výkon této funkce nesplňuje znak absence souhlasu, jako podmínky výkonu práce nebo služby ve smyslu čl. 9 odst. 2 Listiny, resp. čl. 4 odst. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tento závěr je ve shodě i s právním názorem vysloveným Evropským soudem pro lidská práva ve věci Van der Musselle proti Belgii (rozsudek ze dne 23. listopadu 1983). Osoba zapsaná do seznamu správců konkursní podstaty svým návrhem na zápis a provedením zápisu do seznamu dala předběžný souhlas s ustanovováním do funkce a s tím spojenými riziky, k nimž náleží i riziko, že ne ve všech případech dosáhne správce podniku upokojení svých zákonných nároků. Okolnost, že správce podniku by nemusel dosáhnout uspokojení svých nároků, a to ani v konkursním řízení, pokud postup v rámci výkonu rozhodnutí selže, je rizikem, ve kterém se nacházejí všichni správci podniku, a nejde tedy o nerovnost v jejich postavení. Ostatně nejen správce podniku, ale i všichni, kteří plní obdobné funkce z pověření státu (např. notář), se nachází v podobné situaci.

Výkon funkce správce podniku není ani součástí zaměstnaneckého vztahu, a tudíž svým obsahem, jakož i účelem a smyslem na něj nedopadá ustanovení čl. 26 Listiny. Není dále podnikáním, i když se mu povahou činnosti, která je prováděna za účelem dosažení zisku, blíží, a není ani provozováním jiné hospodářské činnosti, a nelze jej proto z ústavněprávního pohledu podřadit pod rámec vymezený čl. 26 Listiny.

Vedle výše uvedených shodných znaků, k nimž lze přiřadit i odpovědnost správce podniku i správce konkursní podstaty za zaviněné porušení povinností, existují ovšem i podstatné rozdíly mezi oběma funkcemi. Přitom je třeba vycházet především z toho, že jak úprava správce konkursní podstaty v zákoně o konkursu a vyrovnání, tak i úprava správce podniku v občanském soudním řádu, jsou úpravami odlišnými, komplexními a na sobě nezávislými. Zatímco činnost správce podniku směřuje pouze k prodeji podniku, činnost správce konkursní podstaty je zaměřena na zpeněžení celé konkursní podstaty, přičemž hlavním smyslem je poměrné uspokojení všech věřitelů z majetku tvořícího konkursní podstatu. U výkonu rozhodnutí prodejem podniku povinného nedochází většinou k zásahům do

samotné činnosti podniku, jak tomu často bývá u konkursu, ale pouze k nucené změně jeho majitele (náhrada původního vlastníka-povinného, vlastníkem novým-vydražitelem).

Hlavní a zcela zásadní rozdíl mezi oběma řízeními však spočívá v tom, že zatímco konkursní řízení se zahajuje, je-li dlužník v úpadku, na základě návrhu na prohlášení konkursu podaného dlužníkem, popř. věřitelem (zahájení řízení tedy není v dispozici jediné osoby), je výkon rozhodnutí prodejem podniku důsledně ovládán dispoziční zásadou. Je tedy zásadně řízením, které se zahajuje pouze na návrh oprávněného. To sebou nese specifika vykonávacího řízení. Oprávněný má především možnost volby způsobu výkonu rozhodnutí a je pouze na něm, zda přistoupí k výkonu rozhodnutí prodejem podniku, u něhož může existovat např. nebezpečí předlužení. Proto nese i zvýšenou odpovědnost za svoje rozhodnutí. Oprávněný musí před podáním návrhu na provedení výkonu rozhodnutí pečlivě zvažovat, jakým způsobem bude postupovat. Oprávněný má navíc poměrně velmi účinné prostředky ke zjištění majetkových poměrů povinného. K tomu slouží především institut prohlášení o majetku zakotvený v § 260a a násl. o. s. ř., podle něhož může věřitel, který má vykonatelným rozhodnutím přiznanou peněžitou pohledávku, před vlastním podáním návrhu na výkon rozhodnutí soudu navrhnout, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o majetku. Ten vedle § 260 o. s. ř. (pomoc soudu při zjišťování finančních možností povinného) představuje další formu pomoci, kterou soud poskytuje věřitelům, aby mohli cestou výkonu rozhodnutí úspěšně vymáhat své pohledávky. Navíc i soud by měl posuzovat vhodnost navrženého způsobu výkonu rozhodnutí a pokud jej považuje za zřejmě nevhodný, měl by nařídit výkon rozhodnutí jiným vhodným způsobem (§ 264 odst. 1 o. s. ř.).

V předmětné věci je navrhováno zrušení § 338zo odst. 4 o. s. ř., neboť podle názoru navrhovatele v zákoně stanovený způsob odměňování správce podniku nemusí vést k uspokojení jeho zákonných nároků (nároku na náhradu hotových výdajů a nároku na odměnu). Zákonná konstrukce umožňuje vznik situace, kdy nelze uspokojit zákonné nároky správce podniku, aniž je zakotven další alternativní zdroj hrazení těchto nároků. Tím podle názoru navrhovatele jednak deformuje celkové výsledky výkonu rozhodnutí prodejem podniku, neboť u určité skupiny správců podniku absentuje motivační význam odměny, jednak zakládá nerovnost v odměňování mezi správcem konkursní podstaty, jehož uspokojení nároku na odměnu a hotové výdaje je zajištěno zákonem o konkursu a vyrovnání (§ 31 odst. 5 zákona o konkursu a vyrovnání), a mezi správcem podniku dle občanského soudního řádu, který nemá možnost uspokojení svých nároků nebo jeho možnost uspokojení je jen zanedbatelná. S tímto názorem se Ústavní soud zcela neztotožňuje. Je třeba přitom vycházet z toho, jak bylo uvedeno výše, že výkon rozhodnutí je návrhovým řízením. Z toho vychází i úprava o. s. ř. Správce podniku má podle § 338i odst. 4 o. s. ř. nárok na odměnu a na náhradu hotových výdajů. Při úspěšném prodeji podniku je jeho nárok uspokojován z rozdělované podstaty. Pohledávka správce podniku na odměně a hotových výdajích musí být uspokojena i tehdy, jestliže by na to nepostačovala rozdělovaná podstatka. Jestliže tedy není uhrazen nárok z podstaty v plné výši, přizná soud správci podniku pohledávku za povinným, za jejíž splnění ručí společně a nerozdílně oprávněný, ti kteří do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338ze odst. 7 o. s. ř.). Primárně je uložena povinnost uspokojit nároky správce povinnému. V zájmu skutečného uspokojení správce podniku je stanoveno, že oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338s o. s. ř.), za splnění této povinnosti společně a nerozdílně ručí. Touto úpravou je zajištěno, aby se správce podniku nedostal do situace, kdy mu nebudou uhrazeny jeho zákonné nároky.

Pokud k realizaci prodeje podniku v občanském soudním řízení nedojde, soud řízení zastaví a uloží povinnost k zaplacení správcových nároků subjektům uvedeným v § 338zo odst. 4 o. s. ř. Těmi jsou buď povinný nebo společně a nerozdílně oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky (§ 338s o. s. ř. a § 338zn o. s. ř.). Nemá-li povinný dostatek prostředků k zaplacení nároků správce podniku, je zcela legitimní požadovat jejich úhradu po oprávněném, resp. dalších věřitelích, neboť, jak bylo řečeno výše, oprávněný má odpovědnost za volbu způsobu výkonu rozhodnutí a nese s tím související riziko za případné neuhrazení nároků správce podniku ze strany povinného. Nárok správce podniku na úhradu jeho odměny a výdajů tak není zcela bez zákonné opory. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že správce podniku může žádat o zálohy na hotové výdaje, jak vyplývá z § 338i odst. 5 o. s. ř. Zálohu na hotové výdaje poskytne správci soud na základě jeho žádosti. I když citované ustanovení hovoří zejména o výdajích v souvislosti

s přibráním znalce, není vyloučeno, aby správce požadoval zálohu na jiné výdaje, které mu při prodeji a přípravě prodeje podniku vzniknou. Proto vznikne-li v průběhu provádění výkonu rozhodnutí potřeba krýt náklady na náhradu hotových výdajů, nic nebrání tomu, aby soud uložil oprávněnému, aby složil na jejich úhradu zálohu. To platí i pro situaci, kdy je zřejmé, že nebude možné uhradit náklady správce podniku z prodeje podniku. Takové opatření může soud učinit i dopředu, např. při nařizování výkonu rozhodnutí. Je tedy na správci podniku, aby důsledně využíval všech možností a mechanismů, které mu o. s. ř. poskytuje. Hotové výdaje hrazené z této zálohy se považují za náklady prodeje podniku. Nemůže tedy nastat situace, z níž vycházel výše citovaný náleží týkající se správce konkursní podstaty, v němž šlo o to, že správci konkursní podstaty vznikly výdaje, které musel nést ze svého. Jediný problém může vzniknout v okamžiku, kdy by u oprávněného byly splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Takové osobě nemůže soud uložit, aby složila zálohu na náklady provedení výkonu rozhodnutí (§ 270 odst. 3 věta druhá o. s. ř.). Pokud se z prodeje podniku realizuje nějaký výtěžek, uhradí se samozřejmě zákonné nároky správce podniku z tohoto výtěžku. Pokud tomu tak není, musí nést náklady výkonu rozhodnutí správce podniku ze svého. Je-li však již před nařízením výkonu rozhodnutí zjevné, že zisk z prodeje podniku nebude postačovat ani k úhradě nároků správce podniku, a mohla by tak nastat situace, kdy by bylo uspokojení zákonných nároků správce podniku ohroženo, je zejména na soudu, aby před nařízením výkonu rozhodnutí pečlivě zhodnotil majetkovou situaci povinného. Pokud je zcela evidentní, že majetek povinného nebude dostačovat ani k pokrytí nákladů, neměl by výkon rozhodnutí vůbec nařizovat. Takový postup soudu přikazuje i znění § 264 odst. 2 o. s. ř., podle kterého soud zamítne návrh na výkon rozhodnutí, jestliže je již z návrhu zřejmé, že by výtěžek, kterého by se dosáhlo, nepostačil ani ke krytí nákladů výkonu rozhodnutí. Správně fungující systém, možnosti a mechanismy zakotvené v o. s. ř. spolu s pečlivou činností zvažováním situace jak ze strany oprávněného, tak i ze strany soudu, by měly zabránit vzniku situace, která je východiskem pro návrh na zrušení § 338zo odst. 4 o. s. ř. Lze tedy uzavřít, že napadené ustanovení § 338zo odst. 4 o. s. ř. nepředstavuje porušení ústavněprávního principu rovnosti.

Jestliže přes všechno výše uvedené vznikne situace, kdy je správce podniku nucen nést náklady výkonu rozhodnutí ze svého, má možnost uplatnit svou pohledávku proti povinnému jiným způsobem výkonu rozhodnutí či cestou konkursního řízení. Další nezanedbatelný rozdíl mezi výkonem rozhodnutí a konkursem totiž spočívá v tom, že při skončení konkursu je zcela evidentní, že po úpadci zbyl pouze majetek, který je součástí konkursní podstaty, resp. že po něm nezbyl majetek žádný. Při provedení výkonu rozhodnutí prodejem podniku tomu tak není. Při neúspěšném prodeji podniku v rámci výkonu rozhodnutí nemůže soud z podkladů, které má k dispozici, zjistit celkovou majetkovou situaci povinného. O tom lze pouze spekulovat, ale spolehlivý závěr učinit nelze, neboť řízení o výkonu rozhodnutí prodejem podniku není řízením o celém majetku, ale pouze o jeho části. Proto má správce podniku, pokud selžou výše uváděné možnosti a mechanismy v rámci výkonu rozhodnutí podle o. s. ř. (ručení oprávněného, zálohy na náklady apod.), vždy možnost uplatňovat přiznané nároky na odměnu a hotové výdaje jiným způsobem výkonu rozhodnutí a v krajním případě i cestou konkursního řízení.

Závěrem Ústavní soud podotýká, že samotná skutečnost, že v konečném důsledku může nastat stav, kdy nebudou uspokojeny nároky správce podniku, není protiústavní. Tuto skutečnost je třeba vidět i ve světle výše citovaného rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva (Van der Musselle proti Belgii), v němž bylo zdůrazněno, že rizika podstupovaná v souvislosti s výkonem určité profese (v citované věci advokáta), kam spadá i riziko neuhrazení odměny za odvedenou práci, jsou vyvažována výhodami souvisejícími s touto profesí (v citované věci profesní monopol v obhajování a zastupování). Tyto závěry lze bez dalšího vztáhnout i na činnost a postavení správce podniku, v jehož případě riziko neuspokojení zákonných nároků, jež je ovšem zcela nepatrné, má protihodnotu v podstatě v jeho monopolním postavení na provádění činnosti správce.

Je pravda, že z pohledu zákona o konkursu a vyrovnání je možné přitakat obavám navrhovatele z nerovného přístupu k uspokojení nároků správce podniku, který se posléze v konkursním řízení stal správcem konkursní podstaty, a správcem podniku, který se jím nestal. Tato otázka ovšem již přesahuje režim občanského soudního řádu, a není proto ani předmětem odůvodnění tohoto nálezu.

Na základě výše uvedených úvah dospěl Ústavní soud k závěru, že není důvod pro vyhovění návrhu a není třeba rušit § 338zo odst. 4 o. s. ř., protože uspokojení zákonných nároků správce podni-

ku může být v drtivé většině případů dosaženo pomocí instrumentů obsažených v o. s. ř. Při správně fungujících mechanismech a správném využití procesní úpravy výkonu rozhodnutí by nemělo docházet k situaci, aby správce podniku nebyl uspokojen ve svých nárocích. Pokud by Ústavní soud zrušil citované ustanovení, připravil by tím například zároveň soud o možnost zavázat povinného k úhradě nároků správce podniku v situaci, kdy byla vymáhaná pohledávka uspokojena povinným z jiných prostředků a soud výkon rozhodnutí zastavil.

S ohledem na výše uvedené závěry Ústavní soud neshledal návrh na zrušení § 338zo odst. 4 o. s. ř. důvodným. Proto jej podle § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zamítl.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišné stanovisko podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujali k rozhodnutí pléna soudci Vojen Güttler, Ivana Janů, Dagmar Lastovecká, Miloslav Výborný a Eliška Wagnerová.

196

N Á L E Z**Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 10. ledna 2006 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Dagmar Lastovecké, Vladimíra Kůrky, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické o návrhu ministra vnitra na zrušení obecně závazné vyhlášky města Dobříše č. 5/2004 o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku omezením konzumace alkoholu a jiných návykových látek na veřejném prostranství

takto:

Obecně závazná vyhláška města Dobříše č. 5/2004 o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku omezením konzumace alkoholu a jiných návykových látek na veřejném prostranství se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemně objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 3000,- Kč, druhá záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Prerov:** Odborné knihkupectví, Bartoškova 9, Jana Honková – YAHO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Karton, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyslé v době od zaevizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.